

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 21, nr. 617, 15 aprilie 2013, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Ne scriu cititorii

O ISTORIE SPULBERATĂ

„Istoria este cea dintâi carte a unei națiuni. Într-însa ea își vede trecutul, prezentul și viitorul. O nație fără istorie este un popor încă barbar și vai de acel popor care și-a pierdut religia souvenirilor”, ne spunea primul istoric modern reprezentativ, Nicolae Bălcescu. Astăzi, când istoria ar fi trebuit să devină o disciplină care să contribuie la dezvoltarea culturii generale a tinerilor și la o cunoaștere a valorilor naționale, ea a devenit, mai degrabă, o disciplină derizorie și lipsită de interes în cultura și dezvoltarea viitoarelor generații. Pentru a distruge un popor și a-l supune, este suficient a-l renega, a-i distruge miturile, tradiția, istoria și credințele. Astfel, un popor fără identitate devine pleava universului.

Istoria națională, din păcate, a devenit principala țintă de denigrare sau de eliminare din conștiința românilor. Primii pași au fost făcuți în anul 2007, când istoria este acceptată ca materie a „baccalaureatului național” numai la clasele umaniste, iar manualul de clasa a XII-a nu se mai numește „Istoria românilor”, ci, simplu, „Istorie”, un manual în cuprinsul căruia istoria românilor e tranșată, ca la abator, pe teme mari, pe care le înțelege un om care cunoaște istoria românilor, dar nu unul care trebuie să o învețe, fiindcă principiul cronologic a fost desființat.

Pagina 8

foto: www.frontpress.ro

La Facultatea de Litere, studenții și masteranzii se declară mulțumiți și foarte mulțumiți

Recent, Comisia de audit intern a Facultății de Litere a realizat o acțiune de cercetare asupra calității mediului de învățare-dezvoltare oferit propriilor studenți și masteranzi. O sută de studenți și masteranzi (eșantion reprezentativ) au completat o fișă-chestionar, constituită dintr-o serie de zece întrebări, ce au avut câte cinci variante de răspuns.

84 la sută au acordat calificative de *Foarte bine* și *Bine relației cu decanul facultății*.

Referitor la evaluarea relației *student/masterand – cadrele didactice*, răspunsurile relevă faptul că între cei doi actori implicați direct în procesul de predare-învățare există o relație extrem de strânsă, bazată pe colaborarea nemijlocită, iar în acest sens grăitor este numărul extrem de mare, **94 la sută**, al celor care au acordat calificativele *Foarte bine* și *Bine*.

La întrebarea referitoare la evaluarea relației cu *secretariatul facultății*, **77 la sută** dintre studenți și masteranzi au apreciat ca pozitivă această relație, acordând calificative de *Foarte bine* și, respectiv, *bine*, în timp ce

23 la sută consideră că este loc pentru mai bine (acceptabilă, slabă, f. slabă)

Cât privește *relația student/masterand – ceilalți colegi*, un număr mare de subiecți o consideră *bună* și *foarte bună*, **80 la sută**, iar 19 au optat pentru calificativul „acceptabil” și doar unu pentru „slab”.

Aprecierile generale a studenților și masteranzilor cu privire la *condițiile materiale oferite* relevă că, în ansamblu, **75%** dintre studenți și masteranzi apreciază condițiile materiale oferite de sălile de curs, seminar și laborator.

(Continuare în pag.3)

Limba română este patria mea

Grai valah

Grai tătăiat, cătuie de petale,
Gândul mi-a ciobănit pe plaiurile tale.

Umblă singur pe munți de sare,
Vânt bătrân cu miere-n spinare.

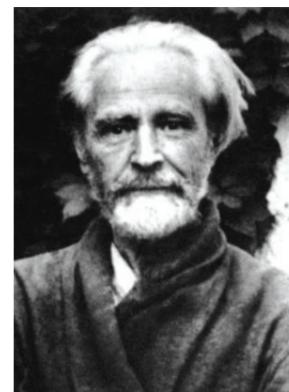
Șerpi de răcoare verde-n părie,
Cărări de buciung lung te stretaie.

Granguri de aur boabele-ți ciugul',
Șeșul ți-l ară dorul cu plugul.

Calc des cu sufletul arsu-ți coclaur,
Din fund oftează strămoșii de aur.

De piscul tău, unde se-mbină
Pale de nori cu limbi de lumină,

Buzele-mi razăm fremătătoare,
Slăvit pristol de piatră și floare.

Vasile Voiculescu

27 noiembrie 1884, Pârscov, Buzău
- 26 aprilie 1963, București

ÎN INTERIORUL REVISTEI GĂȘIȚI

ATELIER jurnalistic

Ziarul studenților de la Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării - Universitatea Spiru Haret
atelierjurnalistic@spiruharet.ro

STRATEGIA UE PENTRU REGIUNEA DUNĂRII

Potențialul de afaceri al zonei Brașov

Raport intermediar al CE

Colocviu Regional și Sesiune de Formare Practică - CJ Brașov / Universitatea Spiru Haret, centrul Brașov, 26 - 27 aprilie 2013

Zona Brașov joacă deja și ar putea juca un rol și mai dinamic în dezvoltarea social-economică a României dacă va reuși în viitorul apropiat să se cupleze la grupurile teritoriale economice UE, mai ales în contextul noii oportunități reprezentată de *Strategia UE pentru Regiunea Dunării* (SUERD). Această strategie, ce se aplică deja din 2011 în 14 state cu o populație de peste 115 milioane de locuitori, vizează patru mari piloni de intervenție: *conectivitatea* (transport durabil, rețele de energie, turism și cultură); *protecția mediului, a resurselor de apă și managementul riscurilor*; *prosperitate și dezvoltare socio-economică* (educație, cercetare, dezvoltare rurală, competitivitate, piața internă); *îmbunătățirea sistemului de guvernare* (capacitate instituțională și securitate internă).

(Continuare în pag.4)

Comisia Europeană a dat publicității primul raport intermediar privind *Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării* (EUSDR), la doi ani de la lansarea acesteia. Raportul prezintă în amănunt realizările importante în ceea ce privește soluționarea problemelor cauzate de lipsa legăturilor de transport, de absența competitivității, de poluare și de infracțiuni. Macroregiunea Dunării este alcătuită din 14 țări, dintre care opt sunt state membre ale UE. Raportul explică amănunțit modul în care acestea au reușit deja, prin numeroase proiecte și inițiative comune, să stabilească un sistem concret de cooperare.

Pe de altă parte, raportul Comisiei face apel la guvernele din regiunea Dunării să își respecte angajamente politice prin prioritizarea strategiei în toate domeniile de politică relevante, indemnând cele 8 state membre ale UE implicate și Croația să includă strategia în planurile lor pentru viitoarele programe din cadrul politicii regionale pentru perioada 2014-2020.

(Continuare în pag.6)

Facultatea de Arte în festival

Cerere în căsătorie la Serile Teatrului Studențesc

Conf. univ. dr. George GRIGORE

Între cele 10 trupe selectate pentru Festivalul Național *Serile Teatrului Studențesc - 2013* s-a aflat și trupa *Ha-Ha-Comedy* a studenților de la Facultatea de Arte a Universității Spiru Haret, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, anul II, clasa conf. univ. dr. George Grigore și asist. univ.

drd. Cristi Toma. Astfel, cei trei studenți-actori au prezentat în deschiderea festivalului, luni, 8 aprilie, la ora 18.30, spectacolul *Cerere în căsătorie* de Anton Pavlovici Cehov, cu următoarea distribuție: *Stepan Stepanovici Cibukov* (Costel Bulgaru), *Natalia Stepanovna* (Sigrid Băltășescu) și *Ivan Vasilievici Lomov* (Marius Voicu).

(Continuare în pag.3)

Primul gong la Teatrul din Mizil

cu Maria-Cristina Ghiță, Mihaela Drăgan, Mihaela Puiu și Veronica Soare, absolvente ale Facultății de Arte a Universității Spiru Haret
Luni, 8 aprilie 2013, ora 18:00, la Centrul Cultural *Adrian Păunescu* din Mizil, și-a reluat activitatea, după 45 de ani de întrerupere, teatrul înființat în urmă cu 125 de ani de Leonida Condeescu, la inițiativa marelui dramaturg Ion Luca Caragiale.

(Continuare în pag.3)

Pagina 3

În țara lui o să... s-a născut talent și a murit speranță

Mioara VERGU-IORDACHE

O să plătim, o să decentralizăm, o să lăsăm justiția liberă, o să creăm locuri de muncă, o să rezolvăm problema câinilor fără stăpân, o să stărpim corupția, o să construim autostrăzi, o să privatizăm, o să creștem salariile, o să îmbunătățim condițiile din sistemul de sănătate, o să finanțăm învățământul și cercetarea, o să... o să...

Dar extrem de puține *am* făcut, *am* realizat, *am* împlinit, *am*... Suntem încremețiți în proiect, cum se spune. „S-a născut talent și a murit speranță”. Inventarul promisiunilor este uriaș și rezistă oricărei verificări. Este același, nimic nu se schimbă, oricâte modificări ar suferi structura clasei politice, a guvernului, există împliniri parțiale la termene devansate. Între timp, suntem campioni la scandal. „Întărită-i drace, că și mie-mi place!”

Normalitatea o primim cu suspiciune, căutăm în spatele ei scenarii fantasmagorice, orice care să ne țină pe loc, să bălțim în neputință. De ce să ne fie bine, când poate să ne fie rău?!

O să ne fie bine?! Cine mai crede? Ce înseamnă, de fapt, acest o să? În mod normal, exprimă o acțiune posibilă sau realizabilă, îl percepem ca pe o garanție a unei realizări viitoare: vom face ceva. Politica, însă, la noi, convertește și semantica.

Și în timp ce politicienii *o să*, membrii Consiliului Național al Cercetării Științifice (CNCS) demisionează în bloc din organismul care asistă Ministerul Educației în coordonarea, finanțarea, monitorizarea și evaluarea activităților de cercetare științifică din România (Hotnews), au apărut păduchii în școli, abandonul școlar – ascuns sau la vedere - e în floare, coplata în spitale i-a făcut pe români să caute (și să găsească) noi metode de a fenta legea, infecțiile intraspitalicești iau amploare, sunt arestați din ce în ce mai mulți medici spăgari și sunt ignorate marile valori ale medicinei românești, românii bolnavi internați cumpără tot mai multe medicamente și material sanitar pentru a putea fi îngrijiiți, proprietarii de autovehicule sunt puși la grele încercări pe șoselele patriei, inundațiile fac ravagii pe o mare suprafață din țară, a crescut numărul șomerilor, tot mai mulți români trăiesc la limita subzistenței, comunitatea internațională ne privește cu multă condescendență (în sensul peiorativ). Și exemplele pot continua.

Politicienii fac și desfac alianțe interesante și interesante, ați ghicit, cu scopul clar că *o să...*, se așteaptă la cotitură pentru a se arăta cu degetul „ba tu, ba tu!”. În jurul nostru, lumea, chiar dacă traversează, în mare, aceleași probleme, globale, cu noi, merge înainte, zidește. Chiar și atunci când dărâmă, se asigură că pun ceva în loc. Sigur, și noi *o să...*

Proverbialele calități, inteligență și hărnicie, ale poporului român – cunoscute și recunoscute – se află, parcă, într-un repaus prelungit. Despre trezire?! *O să...*

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf. univ. dr. Emanuel ALBU, Facultatea de Drept și Administrație Publică, București

NOȚIUNEA DE DEONTOLOGIE A FUNCȚIEI PUBLICE

Termenul de deontologie definește, pe de o parte, doctrina privind normele de conduită și obligațiile etice ale unei profesii și pe de altă parte, teoria datoriei, a obligațiilor morale. În concepția unor autori deontologia este definită ca fiind „ansamblul normelor care conturează un anumit comportament profesional și privat”. Deci, deontologia include astfel norme de comportament care privesc atât relațiile de serviciu de toate tipurile, ceea ce poate fi evocat prin sintagma de „comportament profesional”, cât și cele care privesc viața privată a celui care exercită o funcție, deoarece așa cum observa un alt

autor, „omul nu este un robinet pe care să-l pornești când se află în societate și să-l închizi când ajunge acasă și consideră că nu mai este obligat la un comportament special”. Din acest punct de vedere, există o deontologie a profesiilor libere, dar, totodată, există și o deontologie a funcției publice. Astfel, în cadrul categoriei largi a deontologiei profesiilor libere, vor putea fi incluse: deontologia profesiei de avocat, deontologia profesiei de medic, deontologia profesiei de arhitect, deontologia medicului dentist, deontologia farmacistului etc. Pe de altă parte, există și o deontologie a funcției publice.

1 Ce se înțelege prin „funcție publică”?

Pentru a vorbi de o deontologie a funcției publice, este necesar să precizăm că prin funcție publică înțelegem o profesie, o activitate exercitată în legătură cu treburile statului, în baza unei investiții obținute prin alegeri, numire, desemnare etc., al cărei statut este stabilit de stat prin organele sale competente.

Din acest punct de vedere, putem vorbi de o deontologie a funcției de parlamentar, de o deontologie a funcției de judecător sau procuror, după cum vorbim, cel mai adesea, de o deontologie a funcționarului public, dar, peste toate acestea, se poate vorbi și se vorbește de o deontologie a funcției publice, în general, care include un set de principii și norme care rămân general valabile.

2 La ce ne referim când vorbim de principiile și normele comune deontologiei funcției publice?

Considerăm că principii și norme precum: supremația Constituției și a legii, apărarea și sporirea prestigiului autorității sau instituției publice în cadrul sau în numele căreia exercită funcția încredințată, prioritatea interesului public, asigurarea egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților și instituțiilor publice, exercitarea cu profesionalism și bună credință a funcției încredințate,

imparțialitatea și independența în exercitarea funcției, integritatea profesională și morală în exercitarea funcției, cinstea și corectitudinea în exercitarea funcției etc., trebuie considerate ca fiind principii și norme comune deontologiei funcției publice, în general, chiar dacă, alături de alte principii și norme, le vom regăsi în deontologia oricărei categorii de titulari ai unei funcții publice.

3 „Deontologia funcționarului public” cum se definește?

În accepțiunea specială, cu referire la funcționarii publici, prin deontologie a funcționarului public din sfera activității executiv-administrative, se înțelege „ansamblul atribuțiilor, obligațiilor morale și juridice ale funcționarilor publici necesare pentru îndeplinirea misiunilor ce incumbă acestora, considerate ca îndatoriri în slujba societății, în scopul îndeplinirii raționale, eficiente, operative și legale a sarcinilor administrației publice și a satisfacerii drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice”.

Deontologia funcționarului public a fost definită și ca reprezentând totalitatea normelor care guvernează comportamentul profesional și privat al funcționarului public, în virtutea statutului său de detentor al autorității publice.

Normele deontologice sunt structurate în funcție de faptul dacă relațiile sociale la care se referă sunt relații din interiorul instituției sau serviciului public, ori sunt relații care s-au stabilit între funcționarii publici și persoane situate în afara instituției sau serviciului public.

4 Care sunt relațiile realizate în interiorul instituției sau serviciului public?

Relațiile realizate în interiorul instituției sau serviciului public, sunt:

- relații stabilite între funcționarii publici și șefii lor ierarhici, în cadrul cărora funcționarul public are datoria generală de a executa ordinul funcționarului ierarhic superior, iar acesta, la rândul său, are obligația generală de apreciere și motivare a funcționarilor ierarhic inferiori;

- relații stabilite cu ceilalți funcționari publici, în cadrul cărora funcționarul public trebuie să dea dovadă de colegialitate, respect, cooperare și colaborare;

- relații stabilite cu restul personalului contractual din cadrul instituției sau serviciului public, care trebuie să se bazeze pe colaborare și respect reciproc.

5 Dar relațiile care se realizează în afara instituției sau a serviciului public?

Relațiile care se realizează în afara instituției sau a serviciului public sunt relațiile care se stabilesc între funcționarii publici și beneficiarii serviciului public, ori cu diferite organizații nonguvernamentale care colaborează cu administrația.

Or, în cazul acestei categorii de relații, caracteristica normelor deontologice este aceea că prescriu funcționarului public adoptarea unei conduite de servire a interesului general și a beneficiarilor serviciilor publice, ceea ce nu înseamnă că acest lucru se și întâmplă întotdeauna și în realitate.

Un alt autor definește deontologia funcționarului public ca reprezentând „ansamblul normelor juridice și morale aferente funcției publice statuate obiectiv, la un moment dat, de către legiuitor, care conturează comportamentul profesional și privat al funcționarului public, ca expresie a celui investit cu autoritate publică în scopul eficientizării serviciului public”.

6 Ce trăsături sunt caracteristice deontologiei funcției publice?

Din definițiile date mai sus se pot desprinde următoarele trăsături caracteristice deontologiei funcției publice, în raport cu deontologia altor categorii profesionale:

- deontologia funcției publice reprezintă un ansamblu de norme juridice și morale, constituind, deci, o îmbinare a dreptului cu morala și punând în evidență în mod special relațiile privilegiate ale dreptului cu morala;

- normele deontologice menționate sunt aferente funcției publice exercitate ca element intrinsec serviciului public;

- statuarea obiectivă a acestor norme de către societate face referire în primul rând la un cadru legal, știut fiind că legea are caracter general și impersonal, fapt ce permite o abordare obiectivă deontologiei funcției publice; - aprecierea deontologiei funcției publice trebuie făcută ținând seama de caracterul istoric și geografic al evoluției sociale a dreptului și moralei. Astfel, o anumită abordare avea deontologia funcției publice într-o anumită orânduire și o cu totul altă abordare are în momentul de față, după cum aceasta va cunoaște abordări diferite de la o țară la alta, în fiecare epocă istorică, dar și în prezent.

- scopul deontologiei este circumstanțiat serviciului public, având un caracter nu numai teoretic, ci și unul practic foarte bine determinat.

7 Se deosebește deontologia funcționarului public de cea a altor categorii profesionale?

Spre deosebire de celelalte categorii profesionale, deontologia funcționarului public prezintă specificul că el acționează în numele puterii publice, reprezentând instrumentul de acțiune al autorității, prin care impune astfel suveranitatea legii, dar cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale particularilor, persoane fizice și juridice.

Pentru că funcționarii publici sunt purtătorii puterii discreționare a administrației publice și adesea se pot corupe sau manifesta abuziv prin încălcarea drepturilor și intereselor cetățenilor, este necesar ca normele ce privesc comportamentul profesional și moral al funcționarului public, deontologia acestuia, să se refere atât la relațiile sale în interiorul serviciului, cu șefii ierarhici, cu subalternii, cu întregul personal, cât și cu beneficiarii activității sale, cu celelalte persoane juridice, inclusiv cu celelalte instituții ale statului, de fapt cu societatea în ansamblul său.

Deontologia funcționarului public este conturată pe deplin odată cu analizarea drepturilor și obligațiilor potrivit Statutului funcționarilor publici, a regulilor de comportament potrivit Codului de conduită al funcționarilor publici, a exercitării corecte, dar și a exercitării abuzive a funcției publice, precum și a răspunderii juridice a funcționarilor publici.

8 Care sunt izvoarele deontologiei funcției publice?

În literatura de specialitate au fost identificate și prezentate izvoarele deontologiei funcției publice, ca și în cazul altor ramuri ale dreptului, urmând să subliniem că vor avea calitatea de izvoare ale raporturilor juridice numai acele norme juridice care reglementează drepturi și obligații sau conduita unor titulari de funcții publice, cum sunt, între alții, funcționarii publici, ori unele categorii speciale de funcționari publici. Aceste norme sunt reprezentate de: Constituție, Lege, Codul Muncii, alte acte normative, alături de izvoarele indirecte.

9 Ce reprezintă Constituția din perspectiva deontologiei funcției publice?

Constituția reprezintă principalul izvor al deontologiei funcției publice, ca lege fundamentală în care se regăesc norme și principii privind statutul și conduita persoanelor cărora le sunt încredințate funcții publice.

Astfel, la art.73 alin.(3) lit.j) se precizează că statutul funcționarilor publici este reglementat prin lege organică, la art.16 alin.(1) și (2) sunt consacrate principiile egalității în fața legii și al respectării necondiționate a legii, la art.54 alin.(1) și (2) este consacrat principiul fidelității față de țară și obligația depunerii jurământului de credință de către titularii de funcții publice etc.

10 Dar Legea?

Legea, organică sau ordinară, este al doilea izvor important al deontologiei funcției publice, pe scara ierarhiei actelor normative.

În primul rând, este vorba de Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care constituie reglementarea

cadru a regimului juridic al funcției publice și al drepturilor și obligațiilor funcționarilor publici, dar este vorba și de alte legi care reglementează statutele unor categorii speciale de funcționari publici, precum și de Legea nr.7/2004 privind Codul de conduită a funcționarului public.

11 Poate fi Codul Muncii izvor al deontologiei funcției publice?

Codul muncii, poate fi izvor al deontologiei funcției publice, deoarece, potrivit art.117 din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.

12 Ce alte acte normative pot fi izvor al deontologiei funcției publice?

Alte acte normative, precum ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului, alte acte administrative cu caracter normativ, prin care se prescriu norme speciale privind drepturile și obligațiile unor titulari de funcții publice, ale funcționarilor publici sau ale unor categorii speciale de funcționari publici, ori norme de conduită ale acestora.

Spre exemplu, Hotărârea nr.328/2005 a consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost adoptat Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, Ordinul nr.2794/2004 al Ministrului Justiției, prin care a fost aprobat Codul deontologic al personalului din sistemul administrației penitenciare etc.

13 Sunt și izvoare indirecte ale funcției publice?

Izvoare indirecte ale deontologiei funcției publice pot fi jurisprudența instanțelor judecătorești, precum și doctrina, în măsura în care conțin soluții sau interpretări de principiu în materia drepturilor, obligațiilor și conduitei funcționarilor publici.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala

REDAȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Mihăiță Enache (fotoreporter),
Vasilichia Dinu, Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat
postal sau dispoziție
de plată, se pot adresa
serviciului de difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 și 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

La Facultatea de Litere, studenții și masteranzii se declară mulțumiți și foarte mulțumiți

(Urmare din pag. 1)

80 la sută dintre studenți și masteranzi apreciază condițiile de examinare.

76 la sută dintre studenți și masteranzi consideră că serviciile oferite de bibliotecă se ridică la așteptările lor și îndeplinesc toate standardele specifice unei biblioteci din mediul academic.

Site-ul facultății reprezintă, fără echivoc, un instrument de bază în informarea studenților și masteranzilor. **73 la sută** dintre respondenți au apreciat, în ansamblu, calitatea site-ului

ca fiind foarte bună și bună, 27 dintre ei considerând că unele aspecte ar trebui îmbunătățite.

Facultatea de Litere, prin intermediul emisiunilor realizate de canalul de televiziune TVH2.0, pune la dispoziția studenților și masteranzilor o serie de cursuri și consultații.

În ansamblu, **59 la sută** dintre studenți și masteranzi apreciază calitatea emisiunilor TVH2.0 (cursuri și consultații).

La întrebarea referitoare la **părerea generală cu privire la mediul de învățare oferit de Facultatea de Litere,**

80 la sută dintre studenți și masteranzi îl apreciază cu calificativele *Foarte bine* și *Bine*.

Concluziile președintei Comisiei de audit, conf. univ. dr. Maria Osiac: *Scopul cercetării noastre, acela de investigare a gradului de satisfacție a studenților și masteranzilor Facultății de Litere din cadrul Universității Spiru Haret cu privire la mediul de învățare oferit, considerăm că a fost atins.*

Relațiile student - conducere, student - cadre didactice, student - personal administrativ, dar și calitatea condițiilor de predare-învățare, de studiu individual și de examinare pot reprezenta factori care facilitează și/sau bariere în procesul de predare-învățare.

În urma administrării fișelor- chestionar am constatat faptul că un mare număr de studenți și masteranzi ai facultății noastre (80 la sută) se declară mulțumiți și foarte mulțumiți de mediul de învățare, pe care-l apreciază ca fiind propice formării și dezvoltării lor. Studiul realizat a reliefat însă că este loc pentru mai bine în fiecare dintre compartimentele vizate. Rezultatele studiului vor fi prezentate conducerii facultății, în vederea luării unor măsuri oportune, acolo unde este cazul și când se impun. Considerăm utilă realizarea periodică a unor astfel de demersuri.

Universitatea Spiru Haret la Festivalul regional francofon, București 8-13 aprilie 2013

Universitatea Spiru Haret (USH) a participat la deschiderea celei de-a doua ediții a Festivalului Regional al Tinerilor Francofoni, organizată de *Bureau Europe Centrale et Orientale (BECO)* și de *Agence Universitaire de la Francophonie (AUF)*, care a avut loc la București, la Casa Universitarilor, în perioada 8-13 aprilie 2013. USH a fost reprezentată la festivitatea de deschidere a lucrărilor de: Larisa Mihoreanu (student), Anca Ungureanu (asist.univ.drd.) și Adrian Vasile (doctorand).

Evenimentul a reunit în jur de cincizeci de studenți din regiunea Europei centrale și orientale, care, timp de o săptămână, au participat la conferințe științifice și culturale, ateliere creative și artistice, concursuri și serate în jurul tradițiilor locale.

Adevărat festival al limbii franceze, ediția de anul acesta, cu tema *Carrefour des cultures francophones*, creează un spațiu în care tinerii din diverse țări interacționează într-o atmosferă convivală și interculturală <http://tiny.cc/ogy7uw>. Studenții participanți - finaliști în urma selecției AUF - provin din 15 țări ale Europei centrale și orientale: Albania, Armenia, Bulgaria, Croația, Georgia, Kazahstan, Macedonia, Moldova, Mongolia, România, Rusia,

Slovacia, Turcia, Ucraina și Ungaria. Alte patru țări: Egipt, Liban, Maroc și Palestina s-au regăsit printre invitați.

Dintre temele festivalului, amintim: 1) Instituțiile francofone; 2) Cum să te înscrii la o diplomă în limba franceză - discuții, experiențe, posibilități de noi joburi; 3) Meseria de jurnalist francofon în Europa centrală și orientală. De asemenea, în fiecare după-amiază, participanții vor activa în cadrul diverselor ateliere culturale propuse de organizatori: coregrafie, improvizație teatrală, pictură, fotografie, jurnalism, cântece francofone, dezvoltare durabilă. În program a fost prevăzută vizitarea expoziției deschise la Biblioteca Națională a României: *Repere francofone - 20 de ani de la aderarea României la Organizația Internațională a Francofoniei (OIF)*.

Festivalul s-a încheiat cu un concurs pe tema *Întrebări pentru un francofon* și cu o expoziție cuprinzând toate lucrările realizate în cursul acestei săptămâni de schimburi interculturale. Cele mai reușite lucrări au fost premiate în cadrul unei gale festive. USH, membru asociat AUF, felicită organizatorii Festivalului și este hotărâtă să participe, activ, la următoarea ediție, prin cât mai mulți dintre studenții săi.

Adrian Vasile, Larisa Mihoreanu, Anca Ungureanu

Facultatea de Psihologie și Pedagogie, Brașov

Oferta de studii pentru viitorul an universitar

După cum am aflat de la prof. univ. dr. Petru Lisievici, decanul Facultății de Psihologie și Pedagogie Brașov, zilele acestea au loc, în cadrul facultății, mai multe acțiuni menite să atragă atenția celor interesați asupra ofertei de studii a acestei facultății, pentru viitorul an universitar.

Astfel, au fost repartizate cadrele didactice care realizează acțiuni de promovare a programelor de studiu ale facultății în unități de învățământ din localitățile: Brașov, Făgăraș, Prejmer, Codlea, Zărnești, Rupea, Bran-Moeciu.

În cadrul aceluiași program de ofertare, au fost pregătite pentru acces, în cadrul zilelor *Porți Deschise*, laboratoarele: *Psihologie experimentală, Psihodiagnostic, Statistică și prelucrare automatizată a datelor, Tehnologie didactică, Limbi străine*, care au fost vizitate de grupuri de elevi din licee din Brașov.

În același scop, a fost pregătită pentru postare pe pagina web a Facultății înregistrarea unei emisiuni, de la postul local de televiziune Mix TV, despre problemele învățământului românesc. (G.N.)

Stagii de practică la Intel

Centrul de cercetare și dezvoltare software din România al Intel, cel mai mare producător global de microprocesoare, caută nouă studenți stagiați pentru perioada verii. Stagiiile se adresează studenților din anii I, II și III și se desfășoară în perioada 10 iunie-10 septembrie a.c.. Domeniile vizate de Intel sunt dezvoltarea de software pe platforma *Android*, pe *Yocto* și pe *Tizen*, precum și pe zona de *high performance computing, perceptual computing sau cloud computing*. Studenții interesați de unul din cele nouă stagii pot trimite CV-ul până pe data de 13 mai 2013, folosind informațiile oferite pe pagina web www.intel.stagiipebune.ro.

Facultatea de Arte în festival

Cerere în căsătorie la Serile Teatrului Studentesc

(Urmare din pag. 1)

În organizarea Sindicatului Studenților din Facultatea de Cibernetică, Statistică și Informatică Economică (SiSC) a avut loc, în perioada 8-12 aprilie 2013, la Casa de Cultură a Studenților - București (CCSB), o nouă ediție a Festivalului Național Serile Teatrului Studentesc. Festival a luat naștere în anul 1996, din dorința de a apropia tinerii de manifestările culturale și, în același timp, de a oferi o șansă de afirmare tinerelor trupe de teatru. Ediția de anul acesta, cea de-a XV-a, a avut ca temă *Ghinionul* („Hai la teatru ca să scapi de ghinion!”) și a dorit să aducă în atenția tinerilor studenți o competiție adevărată între 10 trupe de teatru, competiție ce a fost jurizată de personalități importante din lumea teatrului. Anul trecut, *Facultatea de Arte* a Universității Spiru Haret a fost prezentă la acest festival cu piesa *Prețioasele ridicole* de Moliere, (anul III, clasa prof. dr. asoc. Mircea Constantinescu, conf. univ. dr. George Grigore, lector univ. dr. Ioana Visalon și asist. univ. drd. Cristi Toma), primind *Premiul pentru cea mai bună actriță în rol principal* (Oana Burcescu) și *Premiul pentru cel mai bun actor în rol principal* (Răzvan Marina).

Piesa *Cerere în căsătorie* de A.P.Cehov este un studiu dramatic despre oamenii singuri, care nu și-au găsit jumătatea, nu și mai găsesc locul și echilibrul în viață. Singura lor dorință este de a-și trăi viața alături de cineva, de a se implica serios și emoțional într-o relație, dar singura piedică în calea fericirii este însăși natura lor, felul lor de-a fi. Pentru harnica Natalia Stepanovna și pretendentul său Lomov, cel care se află deja la o vârstă critică (după cum ne și mărturisește), este dificil să-și țină în frâu temperamentul impulsiv și agitat. În loc ca legătura dintre ei să se dezvolte într-o dragoste armonioasă, între cei doi crește o tensiune ce culminează cu un adevărat scandal datorită faptului că ei sunt mereu pe poziții contradictorii. Bine că totul se sfârșește cu panaceul universal al *fericirii conjugale*.

Arhiplina sală a *Căsei de Cultură a Studenților* din București a aplaudat frenetic minute în șir la finalul spectacolului, ridicându-se în picioare spre a mulțumi tinerilor artiști pentru minunata lor realizare artistică.

Primul gong la Teatrul din Mizil

(Urmare din pag. 1)

Apariția acestui teatrului în 1895 are o poveste interesantă: vizitele lui Caragiale la amicul său Leonida din Mizil și convorbirile sale cu Matei Eminescu, fratele poetului, devenit ginerele primarului de aici, îl determină pe Leonida Condeescu să construiască o sală de teatru în care se vor reprezenta, printre altele, cu artiști de renume ai timpului, operele lui *nenea Iancu*.

Acum 45 de ani, din păcate, acesta a fost închis. Sala, ajunsă în paragină, a fost demolată în anul 1968. Despre fostul primar al orașului Mizil, Leonida Condeescu, se spune că avea două idei, catalogate drept nebune: să facă un teatru la Mizil și să obțină ca expresul de Berlin să oprească un minut și la Mizil, iar pe tablilele vagoanelor să stea scris București-Breslau, via Mizil.

Expresul de Berlin nu a oprit în gara din acest oraș, dar iată că teatrul său reînvie ca o pasăre Phoenix, după atâția și atâția ani. La inaugurarea ce a avut loc, în sala de spectacole a Teatrului Tineretului *George Ranetti* din Mizil, coordonată directorial de către cunoscutul cantautor-actor Mircea

Bodolan, a fost prezentat în premieră absolută spectacolul cu piesa *anoTIMPUL iubirii*, de Emil Proscan, primarul actual al orașului Mizil, în regia absolventei Facultății de Arte a Universității Spiru Haret, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)* și a masteratului de *Artă Teatrală* a aceleiași facultăți, actrița Maria-Cristina Ghiță. Pe scenă au urcat patru actrițe, care au absolvit Facultatea de Arte din cadrul Universității Spiru Haret, după cum urmează: Mihaela Drăgan (*Primăvara*), Maria-Cristina Ghiță (*Vara*), Mihaela Puiu (*Toamna*) și Veronica Soare (*Iarna*). Primarul orașului Mizil, Emil Proscan, autorul piesei, a invitat la acest eveniment de marcă o seamă de personalități ale vieții culturale și politice românești, dintre care menționăm pe actorul și directorul *Teatrului Național din București*, Ion Caramitru, dar și pe actualul ministru al *Culturii*, Daniel Barbu.

La sfârșitul spectacolului, absolventele Facultății de Arte din cadrul Universității Spiru Haret, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, Maria-Cristina Ghiță, Mihaela Drăgan, Mihaela Puiu și Veronica Soare au fost aplaudate îndelung.

Workshop de compoziție

Centrul de Cercetare și Creație artistică din cadrul Facultății de Arte a invitat luni, 8 aprilie, ora 15, sala 118, studenții anilor I, II, III - *pedagogie muzicală* - să ia parte la al II-lea WORKSHOP de COMPOZIȚIE susținut de conf. univ. dr. Maia Ciobanu: *De unde vin ideile unui compozitor? Cum apare imaginea muzicală?*

Despre valoarea creștină și spirituală a bunurilor (II)

Drd. Stelian GOMBOȘ

Majoritatea exegeților autorizați ai Sfintei Scripturi, atunci când se referă la Evanghelia cu tânărul bogat (Luc.18, 18-28), sunt unanimi în recunoașterea că cele două căi la care se referă Mântuitorul Iisus Hristos îi privesc, pe de o parte, pe cei care au renunțat la tot de bunăvoie, intrând în monahism, iar, pe de altă parte, la ceilalți, cei mulți, care dețin bunuri. Dar și unii și alții sunt chemați în final la dobândirea aceluiași scop: mântuirea; scopul fiindu-le comun, diferită este numai calea, modalitatea de a ajunge la ea. Nu putem spune că una este superioară și cealaltă inferioară, pentru că, finalmente, ele trebuie să ducă la același scop. Păzirea poruncilor se justifică numai în măsura în care te va duce la cunoașterea lui Dumnezeu, care e ascuns în poruncile Sale și pe măsura împlinirii lor ni se face cunoscut (Sfântul Marcu Ascetul), iar prin stăruința în cunoașterea lor poți ajunge la dobândirea dragostei: *Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este cel care Mă iubeste*, răsplata fiind pe măsura strădaniei: *Îl voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui* (In. 14-21), scopul ultim fiind acela de a curăți și sfinți inimile credincioșilor (Teoclit Dionisiatul, *Dialoguri la Athos*, vol. 2, pag. 36). Dar, și dacă ai renunțat la bunuri, aceasta nu înseamnă că ai câștigat automat mântuirea, pentru că acesta este abia începutul, greu începe după aceea, iar simplul fapt că ai renunțat la ele, că ai depus votul sărăciei de bunăvoie nu-ți va aduce mântuirea: *desăvârșirea nu vine odată cu lepădarea de avere și de bunuri, ci după dobândirea dragostei* (Sfântul Ioan Casian, *Filocalia*, vol. 1, pag. 164).

Așadar, fie că deținem bunuri și ne folosim de ele, dar păzim poruncile, fie că urmăm sfatul evanghelic, cel numit al sărăciei de bunăvoie, și ne debarasăm de tot, în final, prin ambele căi vom ajunge la același ideal: mântuirea. Cred că la aceasta s-a referit Domnul nostru Iisus Hristos atunci când a spus: *În casa tatălui Meu sunt multe locașuri. Iar de nu, oare v-aș fi spus Eu vouă că mă duc să vă pregătesc loc?* (In. 14. 2) În genere, creștinismul nu este împotriva bunurilor, a averii, dimpotrivă, atunci când aceasta este câștigată prin muncă cinstită și fără să fie în defavoarea celorlalți este recunoscută și chiar consfințită de Dumnezeu: *agonisită cu dreptate este dată omului de Dumnezeu, fiind un semn al binecuvântării cerești* (Fac. 24,35). Ceea ce ne aduce însă mereu aminte Sfânta Scriptură este faptul că noi nu suntem proprietari de drept ai acestor bunuri, ci cel mult niște chivernisitori ai lor: *Ce ai pe care să nu-ți fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te trufești ca și cum nu l-ai fi primit?* (1 Cor. 4, 7). Ni se recomandă să păstrăm totdeauna măsura în așezarea bunurilor, aceasta fiind confirmarea respectului pe care omul și-l datorează sieși și, implicit, se respectă pe sine ca făptură a lui Dumnezeu. Sf. Scriptură ne îndeamnă în acest sens la cumpătare și păstrarea echilibrului în viață, ca măsuri sigure în vederea dobândirii mântuirii și, în virtutea acestor principii, nu condamnă bunurile materiale, care nu sunt dăunătoare în sine lor, dăunătoare este reaua lor întrebuințare, care duce la perversitatea sensului major al vieții umane - mântuirea. Este întru totul legitimă câștigarea bunurilor și împlinirea trebuințelor firești *căci nimeni, niciodată, nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și-l încălzește, precum și Hristos Biserica* (Ef. 5, 29), însă transgresarea anumitor limite duce la nimicirea a ceea ce are omul mai frumos în sine, provocând o gravă ruptură în însăși integritatea sa psihic-fizică: *grija față de trup să nu o prefăceți spre poftă*, citim în Sfânta Scriptură.

Orașul văzut de generația '80

Galeria Victoria Art Center informează că în parteneriat cu Universitatea Națională de Arte București a deschis expoziția *Orașul văzut de generația '80*, curator Adrian Guță, printr-un performance al artistului Utő Gusztáv, intitulat *Global-local 2*. Pe durata expoziției, până pe 25 mai, sunt organizate o *Seară Mircea Florian*, o masă rotundă: *Orașele vizibile/ Orașele invizibile* și o *Seară de poezie optzecistă* pe tema condiției cetățene. Expoziția poate fi vizitată la *Victoria Art Center*, Calea Victoriei 12 C, București. Program de vizitare: marți – vineri: 15:00 – 19:00; sâmbătă: 11:00 – 15:00.

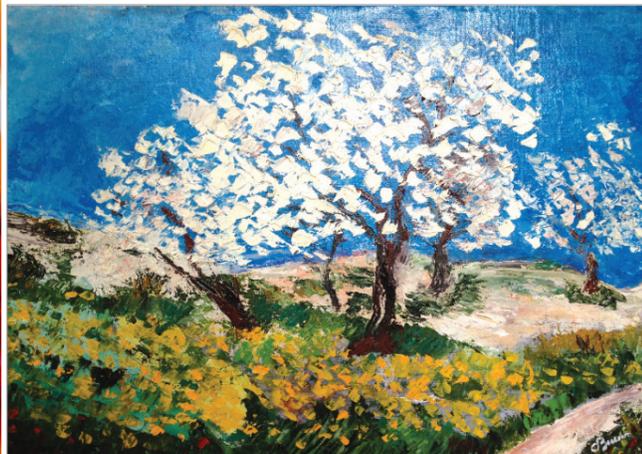
Invitațiile Doamnei Pictura

Artă pentru sănătate de Claudia Bucur

Aristotel BUNESCU

De mult timp, au fost constatate și valorificate efectele benefice ale artei asupra sănătății. Pe acest drum, al ajutorării semenilor prin intermediul virtuților artelor vizuale, s-a angajat, cu multă tenacitate, și Claudia Bucur. Artistă este foarte bine plasată pentru acest demers, având dublă calificare, atât în medicină, cât și în plastică.

Născută la data de 1 martie 1965, Claudia Bucur a terminat foarte bine Facultatea de Medicină Generală, promoția anului de grație 1989, iar apoi s-a apropiat tot mai mult de domeniul fascinant al picturii de calitate. În primul rând, aici a avut un îndrumător în persoana pictorului Ion Hulțoană, în cadrul Asociației Artiștilor Plastici din București. Dar, Claudia Bucur a dorit mai mult decât atât. A fost admisă cu brio la Universitatea Națională de Artă din București și a început studiul temeinic al picturii la clasa profesorului Horia Paștina, lector Mihai Sărbulescu. Au urmat expoziții colective și

Valori românești

Anghel Saligny: un premergător al științei construcțiilor metalice

Născut pe 19 aprilie 1854, în comuna Șerbănești, județul Tecuci (decedat pe 17 iunie 1925, la București), inginerul constructor (devenit, ulterior, academician, ministru și pedagog român de notorietate) Anghel Saligny este considerat astăzi unul dintre pionierii tehnicii mondiale în proiectarea și construcția podurilor cu structură metalică.

Primele clase de școală le-a urmat la pensionul de copii din Focșani, înființat de tatăl său, Alfred Saligny, pedagog de origine franceză din Alsacia, stabilit în România, apoi a urmat studiile secundare la gimnaziul din Focșani, Colegiul Național *Unirea*, din aceeași localitate, și, ulterior, liceul, în Germania, la Potsdam. Fiind inițial atras de astronomie, a frecventat cursurile Universității din Berlin (1821 - 1894). În perioada 1870 - 1874, a urmat studiile de inginerie la Școala Tehnică Superioară din Charlottenburg. A lucrat, sub conducerea profesorului G. Mehrtens, la construcția căii ferate Cottbus-Frankfurt pe Oder și, sub conducerea lui Gh. Duca (în perioada 1877 - 1879), la construcția căii ferate Ploiești-Predeal.

Anghel Saligny a fost un remarcabil inginer constructor, premergător mondial al științei construcțiilor metalice și de beton armat, realizator de multiple invenții și soluții unice în proiectarea și construirea podurilor și a construcțiilor industriale, pentru fundația cheurilor portuare și a docurilor, precum și a silozurilor de grâu, prin folosirea prefabricatelor de beton, toate în premieră mondială. A proiectat liniile ferate Adjud - Târgu Ocna, realizând primele poduri combinate - șosea și cale ferată din țara noastră (1881 - 1882). A proiectat și construit numeroase poduri metalice, înlocuindu-le pe

cele necorespunzătoare, executate de firme străine, așa cum ar fi podul peste Siret, la Cosmești, de 430 m lungime (1888). Sprijinindu-se pe invenții proprii, construiește, pentru prima oară în lume, silozuri din beton armat la Brăila și Galați. Silozurile proiectate și executate sub direcția îndrumare a lui Anghel Saligny puteau cuprinde peste 25.000 tone cereale (aveau 30 m x 120 m la bază și peste 18 m înălțime). Pereții celulelor hexagonale ale silozurilor au fost realizați, tot în premieră mondială, din piese fabricate la sol, sub formă de plăci. Prefabricarea plăcilor la sol, colțurile de rigidizare și de joncțiune, sudura barelor metalice și mecanizarea la montaj constituie alte priorități pe plan mondial. În perioada 1884 - 1901, ca șef al Serviciului docuri, și, din 1877, ca Șef al Serviciului lucrărilor noi din Direcția Generală a Căilor Ferate Române, soluționează problema înlocuirii podurilor de lemn cu poduri metalice, pe linia ferată Filași - Târgu Jiu (1886). Lucrarea sa cea mai importantă este proiectarea, în 1888, și construcția, între 1890 - 1895, a podului peste Dunăre de la Cernavodă, care era, la acea vreme, cel mai lung din Europa și printre cele mai importante poduri metalice cu deschidere mare din lume.

Cum a obținut Anghel Saligny proiectarea și coordonarea acestei importante lucrări? În anul 1885, ca de obicei când era vorba de mari lucrări ingineresti publice, guvernul român a organizat un concurs internațional pentru proiectul unui pod de cale ferată peste Dunăre, la Cernavodă. Nemulțumită de ofertele prezentate de firme străine, atât Comisia de adjudecare a ofertelor, alcătuită din specialiști români și străini, cât și Direcția

generală a Căilor Ferate Române iau decizia de a încredința dificila lucrare inginerului român Anghel Saligny și colaboratorilor săi.

La numai cinci ani de la începerea lucrărilor, în ziua de 14 septembrie 1895, în prezența regelui Carol I și a unei numeroase și entuziaste asistențe, era inaugurat sistemul de poduri de cale ferată ce traversează Dunărea între Fetești și Cernavodă. Așa cum o dovedește trecerea a peste un secol de funcționare neîntreruptă, sistemul de poduri de la Cernavodă este o adevărată operă de artă inginerescă, cea mai grandioasă de acest fel din Europa continentală la ora construirii sale și încă multă vreme după aceea. Sistemul cuprinde două poduri principale, cu deschideri între 140 și 190 metri și cu o înălțime liberă de 30 de metri, precum și o serie de alte lucrări.

Podul de la Cernavodă, dublat astăzi de un sistem de poduri combinate, construit tot de ingineri români, rămâne cel mai important simbol al ingineriei românești din perioada de început, examenul său de maturitate, trecut cu strălucire dată de împlinirea secolului de existență și funcționare non-stop.

Gabriel NĂSTASE

Muzeul Național de Artă al României ne invită Să învățăm despre ceilalți: Obiceiuri și veșminte din lumea orientală

Și în luna aprilie, Muzeul Național de Artă al României invită elevii și profesorii să participe la programele educative cu tema *Să învățăm despre ceilalți: Obiceiuri și veșminte din lumea orientală*, în cadrul expoziției *Carol Popp de Szathmari și revelația artistică a Orientului*, ce prezintă în premieră absolută o selecție de 47 de lucrări de grafică (desene și acuarele) cu tematică orientală din patrimoniul MNAR: joi, 25 aprilie, ora 11.00; vineri, 26 aprilie, ora 11.00. Participarea se face doar pe baza programării la tel. 021.313.30.30 interior 923, sau prin e-mail la educatie@art.museum.ro. Tariful este de 7 lei/persoană. Programul constă într-o vizită interactivă în expoziție și un atelier de creație. În cadrul vizitei, elevii vor analiza acuarelele lui Carol Popp de Szathmari, vor intra în pielea personajelor cu ajutorul unor jocuri de rol, vor sintetiza informațiile oferite de educator în câteva cuvinte-cheie pe care le vor utiliza apoi în cadrul atelierului, ca punct de pornire pentru un colaj sau o dezbatere.

Turneul Pianul călător în a treia călătorie

LUDWIG VAN BEETHOVEN
SONATA LUNII, PAFETICA ȘI APPASSION
CONCERTUL NR. 4 ÎN SOL MAJ
ÎN TURNEUL EXTRAORDINAR AL PIANISTUL
HORIA MIHAIL

Pianul călător nu este doar o metaforă, ci o realitate transformată într-o frumoasă poveste cu muzică de cea mai bună calitate, „istorisită” de pianistul Horia Mihail într-o lungă și plăcută aventură artistică în 15 orașe din România și Republica Moldova. Cel de-al treilea pian călător va avea destinația finală Tulcea, unde instrumentul va rămâne pentru următorii ani, informează organizatorii, Radio România Cultural și asociația culturală *Accendo*. Horia Mihail a vizitat în 2013 și primele două *plane călătoare*, aflate la Mediaș și Sânnicolau Mare, orașe ce au primit în folosință două plane de care melomanii se bucură și pe care artistul le „cântă” și în a treia ediție.

Începută în 24 martie, călătoria *pianului călător* continuă cu un *recital*, în 17 aprilie, la București, Sala Radio, apoi, *concert cu orchestra*, la Sala Radio, în 19 aprilie, și la Chișinău, Sala cu Orgă, 25 aprilie; *recital Pianul Călător*: 20 aprilie, Bârlad, Pavilionul *Marcel Guguianu*, 21 aprilie, Tecuci, Casa de Cultură, 22 aprilie, Roman, Casa de Cultură, 27 aprilie, Tulcea, Teatrul *Jean Bart*.

Mogoșoaia ClasicFest, ediția a II-a Palatul Mogoșoaia ...Palatul muzicii

De pe 20 aprilie până pe 26 mai, Asociația *Pro Valores*, Centrul Cultural *Palatele Brâncovenesti*, Inspectoratul Școlar al Municipiului București, Radio România Cultural și *ExcesMusic* propun iubitorilor muzicii 10 regaturi sonore, în care se vor marca aniversările și comemorările importante ale anului. Peste 30 de artiști de primă valoare, printre care se află: soprana Sorina Munteanu, pianistul Horia Mihail, tenorul Hector Lopez, violoncelistul Alexandru Moroșanu, flautistul Ion Bogdan Ștefănescu, clavicinista Raluca Enea, Melinda Beres la vioară barocă, *Duo Atris*, Cvintetul de suflători *Five* și Cvartetul *ArtMusik*, vor oferi seri muzicale de excepție, sâmbăta și duminica de la ora 17 la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia. Programul complet pe: <http://mogosoaiaclasicfest.wordpress.com/>

Campania Comisiei Europene

Știi ce
mănânci?

CITEȘTE ETICHETELE!

Anca este alergică la nuci și trebuie să fie sigură că acestea nu sunt conținute de alimentele pe care le cumpără, în timp ce Gelu, soțul ei, urmează o dietă săracă în grăsimi, pentru că își dorește să piardă în greutate.

Ce informații trebuie să găsești pe eticheta unui produs alimentar?

Etichetele produselor alimentare trebuie să conțină informații exacte, suficiente, verificabile și ușor de comparat, astfel încât să îți permită să alegi acel produs care corespunde nevoilor tale, precum și să afli riscurile la care ai putea fi supus. Etichetele trebuie să prezinte, în limba română:

- Ingredientele pe care le conține alimentul respectiv, inclusiv apa și aditivii alimentari
- Data expirării, producătorul și originea alimentului, modul de depozitare și de preparare
- Eventuale ingrediente sau substanțe care ar putea determina anumite efecte adverse;
- Detaliile clare despre adresa de contact a producătorului, astfel încât să poți face o plângere sau să poți obține mai multe informații despre produs
- Denumirea alimentului, data durabilității minimale sau data limită de consum, cantitatea;
- Etichetele cu informații despre conținutul nutritiv prezintă, de exemplu, cantitatea de energie, de proteine, de carbohidrați, de grăsimi, de fibre, de sodiu, de vitamine și de minerale din alimente; informațiile se prezintă grupat, în același loc, sub formă de table, cu numerele aliniate, cu caractere lizibile și într-o formă ce nu permite ștergerea.

Atenție! Verifică informațiile ce fac referire la valabilitate: „A se consuma, de preferință, înainte de...” sau „Expiră la data de...”, pentru a nu te îmbolnăvi.

De ce este important să citești eticheta?

- Pentru a avea posibilitatea să alegi produsul potrivit pentru tine
- Pentru a te informa, în cazul în care suferi de anumite alergii, cu privire la reacțiile adverse la anumite substanțe
- Pentru a avea posibilitatea de a opta pentru produse sănătoase
- Pentru că trebuie să încurajezi producătorii de produse alimentare să transmită informații suplimentare, față de cele impuse prin lege.

Ai grijă! Producătorii te pot atrage cu informații eronate:

- Se interzice modificarea termenului de valabilitate înscris prin etichetarea originală;
- Denumirea, indicațiile, semnele sau orice altă formă de prezentare trebuie să fie menționate clar, astfel încât să nu existe nicio îndoială asupra calității sau provenienței respectivului produs. Atenție! Etichetele alimentelor pot conține mențiuni privind sănătatea și mențiuni nutriționale numai dacă acestea nu induc în eroare consumatorul. Mențiunile trebuie să fie adevărate, exacte, ușor de înțeles și susținute științific.

(continuare din pag.1)

Raportul se axează pe progresele concrete înregistrate în cele patru domenii principale ale strategiei: interconectarea regiunii Dunării, protejarea mediului, creșterea prosperității și consolidarea regiunii Dunării.

Potrivit raportului, *Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării* a contribuit la instituirea unei structuri de cooperare valoroase pe termen lung și a generat un angajament politic clar în rândurile partenerilor săi.

Raportul stabilește recomandări clare pentru viitor: face apel la statele membre ale UE să includă strategia în viitoarele programe din cadrul politicii regionale pentru perioada 2014-2020.

Îndeamnă guvernele să utilizeze fondurile disponibile în mod eficient, combinând finanțări atât din fondurile structurale europene și din Fondul european de investiții, cât și din cadrul programului Orizont 2020, al programului COSME și al mecanismului Conectarea Europei.

Face apel la cele 14 țări implicate să se asigure că dispun, la nivel național, de structuri cu personal adecvat și finanțate corespunzător pentru realizarea priorităților lor Strategiei pentru regiunea Dunării.

Invită guvernele din UE să abordeze obiectivele strategiei în cadrul reuniunilor sectoriale relevante ale Consiliului de Miniștri (de exemplu, ale miniștrilor transporturilor, ale miniștrilor mediului, ale miniștrilor cercetării și ale miniștrilor de interne).

Raportul evidențiază o serie de proiecte noi și explică în detaliu modul în care strategia impulsionează inițiativele existente prin încurajarea colaborării și a combinării finanțărilor, contribuind astfel la programul de creștere pe termen lung al UE „Europa 2020”.

Interconectarea regiunii Dunării

(Legături de transport/energie sustenabile/cultură și turism)
Declarație privind întreținerea căii navigabile a Dunării, adoptată de miniștrii transporturilor din regiunea Dunării în iunie 2012. Memorandum de înțelegere între România și Bulgaria privind navigabilitatea. Strategia a impulsionat

finalizarea podului Calafat-Vidin dintre România și Bulgaria – cel de-al doilea pod de pe secțiunea de frontieră de 630 km aflată de-a lungul fluviului. Noi proiecte de cercetare privind navele inovatoare, cum este proiectul NEWS destinat să reînnoiască flota de pe Dunăre. Proiectul de interconectare gazieră Bulgaria-Serbia avansează pentru a lega zona Mării Baltice de Marea Adriatică, de Marea Egee și de Marea Neagră.

Protejarea mediului în regiunea Dunării (Calitatea apei, riscuri de mediu/conservarea biodiversității)

Proiectul Danube Floodrisk: 8 țări din regiunea Dunării pun în comun baze de date și cartografiile ale riscurilor de inundații. Grupul operativ pentru sturionii din Dunăre (Danube Sturgeon Task Force) a fost creat pentru a asigura protecția populațiilor viabile din această specie importantă care trăiesc în fluviu.

Creșterea prosperității în regiunea Dunării (capacitate de cercetare/educație/tehnologia informației, competitivitatea între-prinderilor)

Forumul întreprinderilor din regiunea Dunării (Danube Region Business Forum), coordonat de Camera de Comerț a Austriei, reunește peste 300 de IMM-uri și sprijină crearea de legături cu institute de cercetare și universități. Fondul pentru cercetare și inovare în regiunea Dunării (Danube Research and Innovation Fund) se bazează pe experiențele programului BONUS din macroregiunea Mării Baltice. O Declarație comună a tuturor celor 14 miniștri ai cercetării din regiunea Dunării: semnată la Ulm, în Germania, la 9 iulie 2012.

Consolidarea regiunii Dunării

(Capacitate/cooperare instituțională în vederea combaterii crimei organizate)

Consolidarea cooperării între organele de poliție din regiunea Dunării: o inițiativă lansată chiar de șefii serviciilor de poliție, destinată să amelioreze măsurile de combatere a criminalității legate de fluviu (inclusiv a crimei organizate) și să creeze o platformă transnațională în sprijinul aplicării legislației. EUROPOL: proiect privind analiza amenințărilor din regiunea Dunării.

Femeile continuă să fie subreprezentate în domeniul cercetării din UE

În Europa, proporția cercetătorilor de sex feminin este în creștere, însă femeile continuă să fie subreprezentate în disciplinele și carierele științifice. Acesta este mesajul ultimei ediții a raportului „She Figures”, publicat de Comisia Europeană. Femeile reprezintă numai 33% din totalul cercetătorilor europeni, 20% din numărul profesorilor universitari titulari și 15,5% din numărul șefilor de instituții de învățământ superior.

Potrivit raportului, femeile reprezintă aproximativ 40% din totalul cercetătorilor în sectorul învățământului superior, 40% în sectorul public și 19% în sectorul întreprinderilor. Deși în toate sectoarele

numărul lor crește mai rapid decât cel al bărbaților (+ 5,1% în cazul femeilor, față de +3,3% în cazul bărbaților în perioada 2002-2009), femeile cercetători continuă să întâmpine mari dificultăți pentru ocuparea funcțiilor de decizie, ponderea lor în consiliile științifice și de administrație din întreaga UE fiind, în medie, de numai o femeie la doi bărbați.

În 2010, proporția femeilor în rândul studenților (55%) și al absolvenților de studii superioare (59%) a depășit-o pe cea a bărbaților, însă majoritatea doctoranzilor și a absolvenților de doctorat au fost bărbați (femeile reprezentând doar 49%, respectiv 46%). Mai mult, urcând mai sus în cariera

academică, s-a constatat că femeile reprezentau 44% dintre cercetătorii cu doctorat de pe prima treaptă a carierei și doar 20% dintre cei aflați pe pozițiile de vârf. Subreprezentarea femeilor devine și mai frapantă în domeniul precum știința și ingineria.

Promovarea egalității dintre sexe este una dintre prioritățile-cheie stabilite de Comisie pentru realizarea Spațiului european de cercetare (SEC). Comisia a solicitat statelor membre să elimine obstacolele care împiedică recrutarea, reținerea și avansarea în cariera a femeilor cercetători. De asemenea, Comisia urmărește să soluționeze problema inegalității dintre sexe la nivel decizional.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

92

Silviu ȘERBAN

Jan Němec este regizorul Noului Val ceh cu cea mai serioasă contribuție în zona filmului suprarealist și avant-garde, iar *Démanty Noci* (Diamantele nopții) este primul dintre cele trei piese experimentale create de Němec înainte de exilul său de la începutul anilor '70. Deși, prin tematica sa, pelicula se înscrie în categoria numeroaselor filme cehe și slovace despre Holocaust, *Démanty Noci* nu insistă deloc asupra contextului istoric, ci își propune, mai degrabă, utilizând mijloacele filmului experimental, să redea emoția personajelor sale, mentalul acestora aflate în situația de persecutat, de urmărit. Subiectul, inspirat de povestirea scriitorului Arnošt Lustig *Intinericul nu lasă umbre*, este mai mult decât simplu: doi tineri evrei evadează din vagonul unui

La intersecția dintre realitatea aparatului de filmat și cea a spectatorului

tren care-i transporta, apoi, rătăcesc prin pădure până când ajung într-un sat unde fugarii sunt prinși și condamnați la moarte. Execuția însă pare să aibă sau să nu aibă loc, finalul ezitând a impune o versiune sau alta. Němec transferă povestea într-un scenariu compus într-o manieră avant-garde, utilizând masiv filmarea cu camera din mână și accentuând asupra imaginilor mentale, confuze, repetitive și obsesive ce traversează conștiința unuia dintre băieți (Ladislav Jánky), în timp ce

celălalt (Antonin Kumbera), deși la fel de prezent fizic, participă emoțional mai puțin la acțiune (așa cum rezultă din ceea ce ne spune camera, care când este neutră, mult prea aproape de personaje, ca și cum ar fi unul dintre ele, când devine „minte” primului băiat, reflectând gândurile și trăirile acestuia inserate cinematografic prin flashback-uri). Datorită acestei identificări, în cea mai mare parte a filmului, între obiectivul aparatului de filmat și psihicul băiatului evadat, limita dintre realitate și halucinație devine dificil de trasat. Mai mult, câteva secvențe indică, prin *flash-forward*, viitoare posibilități de dezvoltare a acțiunii, ceea ce creează confuzie în legătură cu ceea ce s-a întâmplat cu adevărat. (Este și cazul scenei finale, când nu știm dacă cei

doi au fost executați sau nu). Intrând în casă pentru a căpăta ceva de mâncare, băiatul apare în cadru închizând ușa, după care suntem prinși în gândurile sale: privim, pe rând, pe masă, sub masă, pe pereți, la dulapuri, spre pat și, în final, către femeia (Irma Bischofova) rămasă nemișcată și fixându-ne, prin obiectivul camerei. Deodată, băiatul se repede și o lovește cu o măciucă pe aceasta, care cade fără cunoștință

și incoerent, întretaie fluxul prezent al conștiinței. Fugare inițial, aceste imagini se coagulează ulterior, alcătuiind chiar, la un moment dat, un scurtmetraj montat într-o manieră avangardistă, de aproximativ șase minute, care este inserat de Němec, în timp ce fugarii sunt urmăriți prin pădure de voluntarii *Sudetenland*. Un traveling de-a lungul șinei de tramvai este urmat de apariția în

mânere de uși, lift și, repetitiv, degetul care apasă soneria unei uși ce rămâne închisă. Jucul relațiilor dintre imagine și sunet (în cadrul căruia dialogurile aproape că lipsesc) este o componentă importantă în construcția trăirilor interioare. În timp ce băieții sunt prizonieri, așezați la zid cu mâinile ridicate, voluntarii petrec cu mâncare, băutură, muzică și dans, însă ceea ce se aude este un mixaj discontinuu, evidențiindu-se alternativ una sau alta, precum meseteatul și sunetul halbelor de bere lovind mesele (nu și vorbitul, deși aceștia discută între ei), aplauzele (dar nu și muzica). Rememorarea etapelor evadării, prin frânturi de imagini anterioare, este însoțită sonor de tic-tac-ul unui ceas, care, brusc, încetează odată cu tunetul a două focuri de armă. Un plan destul de lung ni-i arată pe cei doi prizonieri zăcând nemișcați la pământ. Numai că, imediat, în cadru reapar cei doi băieți, somați de primar să părăsească clădirea. De data aceasta, sunetul este real,

camera însoțindu-i, ca de obicei. În curte, se aude *Achtung* iar voluntarii își îndreaptă puștile către cele două ținte mergând. Comanda *Feuer*, însă, este urmată mai întâi de un moment de liniște și, apoi, de aplauze și râsete. Reapar câteva secvențe din episodul avangardist. Camera de luat vederi îi urmărește îndeaproape pe evadați în drumul lor prin pădure, în timp ce luminozitatea scade gradual. Nu doar în final, ci în întregime, semnificația lui *Démanty Noci* se regăsește la intersecția dintre realitatea aparatului de filmat și cea a spectatorului, cel căruia îi revine responsabilitatea încheierii.

* * *

După Forman și Němec, mergem către un alt prestigios regizor ceh, Zbyněk Brynych, și la cel mai important film al său, din 1964, *...a páty jezdec je Strach* (Al cincilea călăreț este frica), o poveste despre Holocaust, dar, în același timp, și despre ocupația stalinistă din Cehoslovacia anilor '50-'60.

Ne scriu cititorii

O ISTORIE SPULBERATĂ

Mihai FLOROIU,
student, anul I,
Facultatea de Istorie,
Universitatea București

În anii 2007, prin ordinea ministrului Educației, din cele șapte manuale alternative de istorie pentru clasa a XII-a, școlile și le aleg pe cele care li se par mai accesibile, în funcție de diverse contexte. Manualele cuprind în prezent cinci teme generale, socotite definitorii pentru ca tânărul de 17-18 ani să înțeleagă trecutul țării, anume: I. Popoare și spații istorice, II. Oamenii, societatea și lumea ideilor, III. Statul și politica, IV. Relațiile internaționale, V. Religia și viața religioasă. Cele cinci capitole sunt divizate în subpuncte, fiecare cu un titlu precis, însoțite de studii de caz. Lipsite de principiul cronologic și, totodată, excesiv de lacunare, manualele prezintă istoria ca pe o înșiruire de fapte și evenimente, de foarte multe ori nereperțându-se principiul cauzalității evenimentelor. Astfel, elevii memorează, în cel mai bun caz, și uită, adesea, destul de repede, astfel încât, la examenul unde istoria este materie opțională, candidatul se îndreaptă spre alte discipline.

Prezentarea celor cinci mari capitole ajută sau nu la receptarea și înțelegerea informațiilor? Spre exemplu, capitolul III începe cu „Autonomii locale și instituții centrale în spațiul românesc (sec. IX-XVIII)” și se încheie cu „România postbelică. Stalinism, național-comunism. Construcția democrației postdecembriste”. Capitolul IV începe cu „Relațiile internaționale în spațiul românesc în Evul Mediu” și ajunge la „Tratatul de la Varșovia și Uniunea Europeană”, iar ultimul capitol începe din nou în Evul Mediu - „Biserica și școala” și se încheie cu „România și toleranța religioasă în sec. XX”.

Este de reflectat dacă receptarea și înțelegerea se fac mai ușor și cuprinzător plimbându-i pe elevi, la fiecare capitol, din Evul Mediu până în anul 2000, sau dacă materia ar fi redată pe etapele mari cronologice, fiecare cu caracteristicile și conexiunile ei de epocă. Ei bine, situația stă cu totul altfel. Profesorii sunt nevoiți să recurgă la un cadru cronologic și, firește, situația capitolelor se schimbă radical. Capitolul I începe cu „Romanitatea românilor în viziunea istoricilor”, capitolul II „Autonomii locale și instituții centrale în spațiul românesc (sec. IX-XVIII)”, capitolul III „Spațiul românesc între diplomație și conflict în Evul Mediu și la începuturile modernității”, capitolul IV „Statul român modern: de la proiect politic la realizarea României Mari (secolele XVIII-XX)” etc, etc.

Ce se va întâmpla cu elevii ai căror profesori nu mai acordă atenție predării, explicării și care lipsesc de la ore? Sunt nevoiți să își aleagă o altă disciplină pentru examen sau, dacă aceasta e obligatorie, sunt nevoiți să recurgă la ore de meditație la alți profesori, care au respect față de disciplina și profesia lor și care conștientizează responsabilitatea enormă pe care o are un profesor în pregătirea și destinul elevilor. O altă variantă ar fi parcurgerea manualului, care îngreunează și încetosează viziunea elevului asupra cadrului istoric. Astfel, conținutul devine monoton și lipsit de interes. În asemenea situații, câți elevi mai optează pentru Facultatea de Istorie? În mare măsură doar cei care au medie mică sau cei care nu au intrat la opțiunile dorite. Este și o vorbă prin facultățile de istorie din România la întrebarea „De ce ai ales istoria?” Răspuns: „Ca să am o facultate”. Dacă dificultatea de a face o analiză a noțiunilor din carte și pentru a le înțelege este mare, ei i se mai adaugă și informațiile excesiv de lacunare. Astfel, din principalul manual de istorie din învățământul preuniversitar lipsesc capitolele antichității și străvechității despre daci. Pur și simplu, a fost eliminată complet orice informație despre strămoșii noștri reali, traco-geto-dacii.

Conf.univ.dr. Gheorghe Iscru a semnalat în nenumărate rânduri, atât prin articole publicate, cărți, conferințe cu caracter științific, dar și prin scrisori adresate președinției și ministerului de resort, politica antinațională din manualele școlare. Istoricul Iscru își exprimă mahnirea și revolta împreună cu ceilalți istorici menționați în această pagină: „*Insuși ministerul de resort, conformându-se unor „sugestii mai înalte”, din „alternativele” celui mai important manual de profil al învățământului preuniversitar (clasa a XII-a), „coordonate” de titrați universitari, editate în anul „de referință” 2007 – an în care „demnitari” ai neamului ne-au cedat și suveranitatea națională cu de la ei putere! – ministerul, deci, a eliminat, pur și simplu, istoria strămoșilor noștri reali. Astfel că elevii, dar și educatorii lor – profesori, părinți, bunici, frați și surori mai mari, prieteni și cunoscuți – , ca și orice om care mai vrea să mai cunoască și „ceva” istorie, să învețe, de acum înainte, că noi ne-am născut după anul 106, ca tânăru și nobil popor roman. Direct sau indirect, s-a micșorat, în preuniversitar, numărul de ore de predare pentru istorie, acordându-se, în*

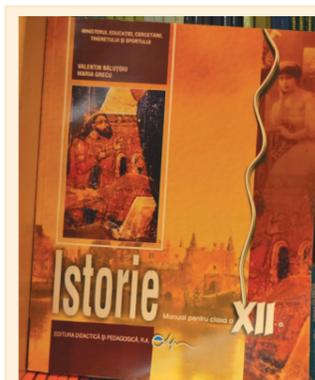

schimb, la gimnaziu, ore pentru cursuri opționale de istorie, la inspirația profesorului, ca la Universitate. S-au redus personalități și evenimente la câteva rânduri „compensate” cu 1-2 și chiar mai multe imagini. S-a menținut viziunea stalinistă asupra națiunii și asupra statului național și s-a alimentat în continuare blasfemia de acuzare a naționalismului”. Conf.univ.dr. Gheorghe Iscru, la o vârstă destul de înaintată, când ar putea să își petreacă liniștit bătrânețea, se luptă cu morile de vânt pentru că, la nenumăratele scrisori și întrebări oficiale, nimeni nu a găsit de cuviință să-i dea un răspuns.

Politica guvernamentală, prin ministerul de resort, deja a mers prea departe, pur și simplu a tăiat rădăcinile istoriei reale a națiunii române. În manualele din anul 2000, avem un capitol intitulat „Civilizația geto-dacilor”, cu citate din izvoarele istoricilor antichității (Herodot, Strabon, Dio Cassius, Iordanes), în care aflăm nu numai lucruri elementare, că dacii și geții sunt de același neam și vorbesc aceeași limbă, dar aflăm și despre cunoștințele lor fabuloase de astronomie, medicină, filozofie, logică: spre exemplu, despre Decebal, Dio Cassius scria că „era priceput la planurile de război și iscusit în înfăptuirea lor, știind să aleagă prilejul

pentru a-l ataca pe dușman și a se retrage la timp, dibaci a întinde curse, vitează în luptă, știind a se folosi cu dibăcie de o victorie și a scăpa cu bine dintr-o înfrângere”; Iordanes, în „Getica”, precizează despre cunoștințele științifice la geto-daci: „[...] Deceneu i-a instruit în aproape toate ramurile filozofiei. El i-a învățat etica, dezvoltându-i de obiceiurile lor barbare, i-a instruit în științele fizicii, făcându-i să trăiască conform legilor naturii; [...] i-a învățat logica, făcându-i superiori celorlalte popoare, în privința minții; dându-le un exemplu practic, i-a îndemnat să petreacă viața în fapte bune; demonstrându-le teoria celor douăsprezece semne ale zodiacului, le-a arătat mersul planetelor și toate secretele astronomice și cum crește și scade orbita lunii și cu cât globul de foc al soarelui întrece măsura globului pământesc și le-a expus sub ce nume și sub ce semne cele trei sute și patruzeci și șase de stele trec în drumul lor cel repede de la Răsărit până la Apus spre a se apropia sau depărta de polul ceresc. Vezi cu mare plăcere că niște oameni prea viteji se îndeletniceau cu doctrine filozofice, când mai aveau puțin timp liber după lupte”. Ei bine, aceste informații nu apar în manualele noastre școlare, ca să stârnească mândria identității naționale. În cele patru manuale (edituri Corint, Didactică și Pedagogică, Corvin) nu aflăm absolut nimic despre cine au fost Traian, Decebal, Deceneu, zeul Zalmoxis, despre războaiele daco-romane din 101-102 și 105-106, care au fost cauzele războaielor, ce părți a ocupat și administrat Traian în Dacia, imensele bogății luate de romani din Dacia (165.000 kg aur și 331.000 kg argint), ce s-a întâmplat în intervalul 106-271, când avut loc Retragera Aureliană. Despre toate aceste informații nu aflăm absolut nimic în manualele de istorie, decât în cele două manuale coordonate de Ioan Scurtu (editura Gimnasium și editura Economică și Preuniversitară) și în editura Niculescu, în care informațiile sunt destul de comprimate, dar elevul poate să își facă o idee. Cât despre culturile preistorice din neolitic și epoca bronzului, care sunt unice în Europa, cu o ceramică de o vechime impresionantă (*Cucuteni, Hamangia, Gumelnița, Turdaș-Vinca*), acestea sunt practic inexistente în viziunea noilor generații de tineri.

The New York Times, cel mai prestigios ziar din SUA, a publicat la data de 30 noiembrie 2009, în secțiunea *Science*, un articol despre expoziția găzduită de Institutul pentru Studiul Lumii Vechi (*Institute for the Study of the Ancient World*) de la Universitatea din New York. Expoziția a cuprins exponate de o valoare inestimabilă aparținând culturii *Cucuteni*. Americanii se mândresc că în Europa și în România există o asemenea cultură. Paradoxal, noi o eliminăm din manualele școlare, ca nu cumva elevii noștri să cunoască că pe acest teritoriu au fost culturi antice unice și o continuitate de locuire de mii de ani. „Este vorba de un popor care prin strămoșii săi își are rădăcinile de patru ori milenare, aceasta este mândria și aceasta este puterea noastră” – spunea Nicolae Iorga în secolul trecut. Putere și mândrie care zac acum în ignoranța elevilor și studenților noștri, care află că sunt „romani”, urmași ai Romei, conform „etichetării” de către unii istorici și împărați bizantini, pe

parcursul secolelor din primul capitol intitulat „Romanitatea românilor în viziunea istoricilor”. Dacă despre antichitate nu aflăm aproape nimic, nici despre evenimentele majore ale secolelor trecute nu aflăm prea mult. Comprimitarea excesivă a informației are consecințe care nu pot fi evitate de autori, oricât ar fi ei de meșteri de a scrie multe, în puține cuvinte. De ce a izbucnit primul Război Balcanic (1912)? Manualele citate nu explică (*Corint 1*, p.121; *Corint 2*, p.97; *Pedagogică*, p.230) de ce a continuat armata română operațiunile la răsărit de Nistru în 1941 și a mers până în stepa Calmuca și Cotul Donului? Două manuale nu dau vreun răspuns (*Corint 1*, p.124; *Corint 2*, p.98); cel al editurii *Pedagogice* explică (la p.250). Referitor la colectivizare, nu se explică țelul ei real, nici consecințele pe plan individual. Tema ocupă un paragraf în manualul *Corint 1*, pp.102-103, șase rânduri în *Corint 2*, p.80.

Această conspirație împotriva istoriei nu se oprește aici, ea atinge și băncile facultăților de istorie din țară. De pildă, la primul curs de Evul Mediu de la Facultatea de Istorie din cadrul Universității București, aflăm de la domnul profesor (care nu este specializat pe etnogeneză) că poporul român s-a format pe ambele părți ale Dunării, în special la sud de Dunăre, asemănându-se cu romanitatea orientală, iar romanizarea Daciei nu

De ce i-au tăiat pe „români” din titlul manualului pentru clasa a XII-a? La această întrebare, academicianul Dinu C. Giurescu face o analiză onestă și limpede: „*Ca să se piardă identitatea națională a românilor. O spun cu toată seriozitatea, cu deplină răspundere: mai multe fapte asemănătoare merg către acest scop. Tineretul să nu mai aibă conștiința apartenenței la un neam. Să fie un tineret de asta, euro-atlantic, axat pe valori precum mall-uri, vacanțe, călătorii, breaking news, vibe radio etc.*”.

Prof. univ. dr. Ioan Scurtu, în capitolul „Concluzii” din cartea „Revoluția română din 1989 în contextul internațional” precizează: „*Din manualele de istorie lipsesc teme importante, precum etnogeneza românilor, iar momente esențiale, cum sunt cele privind lupta pentru apărarea ființei naționale sau mișcările sociale sunt minimalizate*”. Regretatul nostru istoric, academicianul Florin Constantiniu, într-un interviu luat de jurnalistul Victor Roncea, spune: „*Mă uitam pe manualul de istorie de dinainte de război, ediția apărută în 1939, a lui Giurescu, și mă uitam ce serios se învăța istoria. Spuneți-mi mie, cum de atunci nu se considera că e prea multă materie, că elevul nu poate să înghită atâta materie. Acum, când te uiți la manualele astea, ele sunt de 140 de pagini cu scheme și fotografii mari. Am lucrat și eu la un manual și, poate nu credeți, dar nicio lecție nu trebuia să depășească două pagini, să nu depășească cumva două pagini*”.

avea cum să se concretizeze în doar 165 de ani, fiind mai mult o colonizare de seminții „din toată lumea romană”. De asemenea, aflăm că, după Retragera Aureliană, populația de la nord de Dunăre s-a mutat la sud de Dunăre, apoi a revenit în secolele VIII-XIII, găsind pe unguri în Transilvania. Știm cu toții că domnul profesor și-a susținut doctoratul în Ungaria și că aceste teorii, respinse de istoriografia românească, încă mai servesc istoriografiei maghiare, sperând că într-un moment de răscruce (așa cum se întâmplă acum cu autonomia ungarilor în Transilvania), aceste pseudo-argumente să fie invocate din nou. Contradicțiile nu se opresc aici. Aflăm că românii nu au câștigat bătăliile de la Rovine, Călugăreni, Târgoviște, iar conștiința de națiune și unitatea teritorială au existat doar la 1918 (evenimentele din 1600 și 1848 nu există în viziunea d-lui profesor), ceea ce manualele de istorie contrazic. În final, aflăm despre Mihai Viteazu că avea două „calități”: era viteaz și „îi plăcea băutura”, iar dacă aducem argumente în defavoarea ungarilor suntem acuzați că „suntem obsedați după discursul naționalist”. Întrebarea firească ar fi următoarea: un student care termină Facultatea de Istorie și dorește să profeseze în învățământ, ce teorie va scrie în examenul pentru ocuparea unui post de cadru didactic? Teoria învățată în liceu (teoria oficială) sau teoria predată la cursul facultății, unde profesorul ne spune răspicat că istoriografia românească este plină de minciuni și tributată de discursul naționalist?

După 23 de ani de la revoluție, învățământul nu este cu adevărat modern. Mai de grabă, în acest interval de timp, el a devenit un domeniu subfinanțat și neglijat de către guvernanți. Prin elaborarea de noi programe și manuale școlare, eliminarea examenului de admitere, reducerea duratei învățământului universitar la trei ani și salariile derizorii din învățământ, degradarea sistemului a devenit evidentă. Istoria a devenit o disciplină oarecare, tinerii nu se mai îndreaptă spre facultățile de istorie, deoarece pasiunea și rădăcinile de cunoaștere au fost tăiate încă din liceu.